

عنوان مقاله:

اثر درمانی کندر در یک مدل موش صحرایی بیماری آلزایمر

محل انتشار:

نوزدهمین کنگره ملی و هفتمین کنگره بین المللی زیست شناسی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

سیامک بهشتی - گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان

رضوان آقایی - گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

کندر حافظه را در مدل های مختلف یادگیری بهبود می بخشد. با اینوجود، تاثیر آن در مدل های بیماری آلزایمر به طور وسیع بررسی نشده است. در این مطالعه اثر درمانی کندر در یک مدل بیماری آلزایمر القاء شده توسط تزریق داخل بطنی استرپتوزوتوسین بررسی شد. تحت جراحی استریوتاکس دو کانول راهنما در بطن های جانبی موش های صحرایی نر بالغ کار گذاشته شد. یک گروه استرپتوزوتوسین mg/kg 1.5 را به صورت دوطرفه در روز اول و سوم جراحی دریافت کرد. گروه دیگر مایع مغزی نخاعی مصنوعی دریافت کرد. چهارده روز بعد، یادگیری با روش یادگیری اجتنابی غیرفعال بررسی شد. چهار گروه از حیوانات، پس از آلزایمری شدن کندر 50 mg/kg یا حلال آن را به مدت 21 یا 42 روز پیدرپی دریافت کردند و سپس بازخوانی حافظه بررسی شد. استرپتوزوتوسین تعداد تحریکات مورد نیاز برای القاء حافظه کوتاه مدت را افزایش و مدتزمان تاخیری برای ورود به اتاق تاریک را به طور معنی داری کاهش داد. تزریق مزمن کندر به مدت 21 روز تاثیری بر پارامترهای یادگیری نداشت، اما تزریق آن به مدت 42 روز به طور معنی داری مدت زمان تاخیری برای ورود به اتاق تاریک را افزایش و تعداد ورودها به اتاق تاریک و مدتزمان توقف در اتاق تاریک را کاهش داد. نتایج نشان می دهند که کندر قادر است زوال عقل ناشی از آلزایمر به وسیله استرپتوزوتوسین را به صورت وابسته به زمان بهبود بخشد

کلمات کلیدی:

کندر، موش صحرایی، بیماری آلزایمر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/687511>

